

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 9C/105/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713201033
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ilgová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713201033.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudkyňou JUDr. Máriou Ilgovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zastúpeného advokátskym spoločenstvom TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti odporcovi: G. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. Č.. Z. XA, XXX XX O., zastúpenému JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42 176 778, so sídlom Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov, zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, v konaní o zaplatenie sumy 502,55 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. O trovách konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.01.2013, sa navrhovateľ domáhal, aby súd vydal rozhodnutie, ktorým by odporcovi uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 502,55 € s príslušenstvom.

Navrhovateľ svoj návrh na začatie konania odôvodnil tým, že odporca s jeho právnym predchodcom, obchodnou spoločnosťou M. M.F., F..M.. v skratke M., F..M., IČO: 00 151 653, uzavrel zmluvu o bežnom účte a zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, z ktorej si neplnil svoje povinnosti riadne a včas, a preto mu vznikol dlh vo výške žalovanej sumy s príslušenstvom.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 08.04.2013, vstúpil do konania na strane odporcu vedľajší účastník.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 12.06.2013, č.k. 9C/105/2013-99, ktorým návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Súd vykonal dokazovanie návrhom na začatie konania zo dňa 09.01.2013, zmluvou o bežnom účte zo dňa 22.05.2006, zmluvou o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 22.05.2006, obchodnými podmienkami právneho predchodcu navrhovateľa, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011, špecifikáciou žalovanej sumy, obsiahnutej v prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 14.05.2012 a zistil nasledovný skutkový stav:

Odporca ako majiteľ účtu dňa 22.05.2006 uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa ako bankou zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX, na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa zriadil pre odporcu bežný účet a poskytol mu spotrebiteľský úver formou povoleného prečerpania.

Zároveň odporca uzavrel s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, ktorou právny predchodca navrhovateľa poskytol k uvedenému účtu platobnú kartu.

Navrhovateľ ako postupník dňa 28.06.2011 uzavrel s jeho právnym predchodcom ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0915/2011/CE, ktorej predmetom bolo aj postúpenie pohľadávky právneho predchodcu navrhovateľa proti odporcovi z uzavretej zmluvy o bežnom účte. V zmysle prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok a návrhu na začatie konania pohľadávku právneho predchodcu navrhovateľa predstavovala suma v celkovej výške 502,55 €, ktorá pozostávala z neuhradenej istiny úveru vo výške 392,16 €, z riadneho úroku vo výške 1,09 €, z úroku z omeškania vo výške 100,67 € a z ostatného príslušenstva vo výške 16,72 €.

Súd svoj rozsudok odôvodnil tým, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom dňa 14.05.2012, je neplatná, preto je právo navrhovateľa na zaplatenie dlžnej sumy premlčané. Vzhľadom na to, že odporca vzniesol v konaní námietku premlčania, súd nemohol navrhovateľovi priznať právo na zaplatenie dlžnej sumy.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 25.07.2013, sa proti vydanému rozsudku odvolal navrhovateľ. Uviedol, že odporca platne uznal právo v zmysle ust. § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, preto právo navrhovateľa na zaplatenie dlžnej sumy nie je premlčané.

Podaním, doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.08.2013, sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadril odporca a vedľajší účastník na strane odporcu. Uviedli, že dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku, preto nedošlo k uznaniu dlhu, a právo navrhovateľa na zaplatenie dlžnej sumy je teda premlčané.

Uznesením zo dňa 23.10.2013, č.k. 7Co/335/2013-148, Krajský súd v Žiline rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Svoje uznesenie odôvodnil tým, že okresný súd nesprávne právne vec posúdil, keď právo navrhovateľa na zaplatenie dlžnej sumy pokladal za premlčané. Na to, aby uznanie záväzku malo účinky, predpokladané ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, musí spĺňať jednak všeobecné náležitosti právneho úkonu v zmysle ust. § 34 a nasl. Občianskeho zákonníka a jednak náležitosti uznania práva v zmysle ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka. To či takýto právny úkon má účinky uznania dlhu v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka, ktoré musí spĺňať ďalšie náležitosti, nie je pre posúdenie plynutia premlčacej doby významné.

Okresný súd je viazaný právnym názorom Krajského súdu v Žiline, podľa ktorého zo strany odporcu došlo k platnému uznaniu práva v zmysle ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, a to jednostranným písomným vyhlásením, ktorým uznal právo navrhovateľa čo do dôvodu a výšky. Právo navrhovateľa na zaplatenie dlžnej sumy teda nie je premlčané, nakoľko od tohto vyhlásenia plynie nová 10-ročná premlčacia doba.

Súd sa preto otázkou premlčania ďalej nezaoberal a pristúpil k posúdeniu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu z hľadiska jej platnosti a existencie žalovaného dlhu odporcu.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Na to, aby právny úkon uznania premlčaného dlhu mal také účinky, ako predpokladá ust. § 558 Občianskeho zákonníka, musí okrem náležitostí právneho úkonu uznania práva, ktorý má účinky, predpokladané ust. § 110 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, spĺňať aj to, že dlžník o premlčaní dlhu vedel.

Z ustanovení dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vyplýva, že odporca o premlčaní dlhu vedel. Takéto vyhlásenie je však obsiahnuté v časti 3. tejto dohody s názvom „Forma splatenia záväzku“ v bode 3.1, ktorý upravuje výšku a splatnosť splátok dlžnej sumy. Až na konci bodu 3.1 je uvedené, že zmluvné strany majú vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch.

Text dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku obsahuje množstvo ustanovení a pre laika, ktorý nemá právnické zručnosti a skúsenosti, je len ťažko zrozumiteľný. Bežný spotrebiteľ

si pravdepodobne všimne len dopisované údaje, teda údaje, ktorými mu bolo umožnené zaplatiť dlh v splátkach, keďže predtlačené údaje sa nemenia a spotrebiteľ ich nemôže ovplyvniť. Zapracovanie prehlásenia o vedomosti o premlčaní do bodu o forme zaplataenia dlhu je jednoznačne zavádzajúce. Umiestnenie tohto vyhlásenia nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo ku konaniu, ktoré je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú starostlivosť a ktorú možno očakávať od dodávateľa v konaní so spotrebiteľom, zodpovedajúcej čestnej obchodnej praxi a dobrej viere uplatňovanej v jeho predmete činnosti. Táto nekalá obchodná praktika môže podstatne narušiť správanie spotrebiteľa, nakoľko tento uzavrel dohodu, ktorá mu mala umožniť zaplatiť svoj dlh v splátkach, jeho cieľom nebolo dosiahnuť účinky uznania dlhu v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka.

Odporca na pojednávaní uviedol, že za účelom podpisu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku ho vyhľadával sám navrhovateľ prostredníctvom svojho zamestnanca. Dohoda mu bola predložená za účelom zaplataenia dlhu v splátkach. O premlčaní dlhu nevedel a nevie ani o následkoch uznania premlčaného dlhu.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by bol odporca o premlčaní dlhu poučený a že by o tomto premlčaní vedel. Napriek tomu, že odporca a vedľajší účastník na strane odporcu navrhli, aby súd vypočul zamestnanca navrhovateľa, ktorý s odporcom uzavrel dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu, navrhovateľ neoznámil súdu údaje, identifikujúce tohto zamestnanca. K okolnostiam uzavretia dohody teda nebolo možné vykonať výsluch tohto svedka.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ nepreukázal, že by odporca vedel o premlčaní dlhu, jeho uznanie nemá účinky uznania dlhu v zmysle ust. 558 Občianskeho zákonníka. Domnienka existencie tohto dlhu tu teda nie je.

Preto bolo povinnosťou navrhovateľa preukázať, že tento dlh v čase uznania trval. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania uviedol, že žalovaná suma pozostáva z nesplatenej istiny úveru vo výške 392,16 €, z riadneho úroku vo výške 1,09 €, z úroku z omeškania vo výške 100,67 € a z ostatného príslušenstva vo výške 8,63 €. V dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznání záväzku je uvedené, že dlžná suma pozostáva z nesplatenej istiny úveru vo výške 392,16 € a z nákladov inkasného konania vo výške 75,38 €.

Navrhovateľ žiadnym spôsobom nešpecifikoval a nepreukázal nárok na príslušenstvo pohľadávky. Nie je jasné z akého úroku a z akého úroku z omeškania toto pozostáva, nepreukázal, na akom základe ho požaduje, neuviedol jeho sadzbu, základ, z ktorého ho vypočítal, obdobie, za ktoré si ho uplatňuje, takisto neuviedol, z čoho pozostáva ostatné príslušenstvo pohľadávky.

V súvislosti s nesplatenou istinou úveru navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že jej existencia a výška je preukázaná uznáním záväzku v dohode o uzavretí splátkového kalendára. Žiadne ďalšie dôkazy na preukázanie nesplatenej istiny úveru nepredložil a neoznačil. Odporca a vedľajší účastník na strane odporcu na pojednávaní spochybnili výšku nesplatenej istiny úveru, nakoľko nie je jasné, z čoho by táto mala pozostávať. Nie je jasné, aké finančné prostriedky odporca z úveru čerpal, aké finančné prostriedky navrhovateľovi a jeho právnenmu predchodcovi zaplatil a či uvedená suma istiny nezahŕňa aj sumy, na zaplataenie ktorých navrhovateľ nemá nárok. Odporca na pojednávaní uviedol, že si nie je vedomý dlhu voči právnenmu predchodcovi navrhovateľa, na účte mal dostatok finančných prostriedkov, predpokladal, že právny predchodca navrhovateľa si sťahol potrebné platby z jeho účtu.

Z hľadiska zásad dokazovania, uplatňovaných v občianskom súdnom konaní, sporové konanie, kde proti sebe stoja dve strany v postavení navrhovateľa a odporcu, je ovládané prejednacou zásadou. Podstata prejednacej zásady spočíva v tom, že procesná povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie vo veci (t.j. povinnosť tvrdenia), ako aj procesná povinnosť navrhovať dôkazy na preukázanie týchto tvrdených skutočností (t.j. dôkazná povinnosť) je záležitosťou účastníkov konania. Splnenie dôkaznej povinnosti tým spôsobom, že procesná strana preukáže svoje tvrdenia, vedie k uneseniu dôkazného bremena, a teda k priaznivému výsledku sporu. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena, t.j. nepreukázania tvrdených skutočností, je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka konania, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, t.j. neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok

sporu rozhodujúce skutočnosti. Nesplnenie dôkaznej povinnosti ohľadom vlastných tvrdení v sporovom konaní má za následok procesnú zodpovednosť, ktorá sa prejaví zamietnutím žaloby.

Vzhľadom na to, že súd na základe vykonaného dokazovania nemal za preukázané, že by odporca uznal dlh s účinkami, predpokladanými ust. § 558 Občianskeho zákonníka (teda že by sa predpokladalo, že dlh v čase uznania trval), a vzhľadom na to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno v súvislosti s žalovanou sumou a nepreukázal, že na ňu má nárok, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a návrh navrhovateľa zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 151 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého môže súd o trovách konania rozhodnúť do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. zozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).